

El PSM llança l'aposta pel 2003

El dissabte 23 de febrer el PSM-Entesa Nacionalista de Mallorca, el PSM-Menorca i l'Entesa Nacionalista i Ecologista d'Eivissa celebraren una conferència que ha significat el tret de sortida dels nacionalistes progressistes en la llarga precampanya electoral cap a l'any 2003.

Les forces nacionalistes progressistes de Balears amb representació parlamentària celebraren el 23 de febrer, dissabte, a Palma, una conferència: PSM-Entesa Nacionalista (Mallorca), PSM (Menorca), i Entesa Nacionalista i Ecologista d'Eivissa (ENE) es reuniren amb l'objectiu de posar en escena una coincidència absoluta en la seva estratègia cap a les eleccions autonòmiques balears del 2003. El resultat aparent fou l'aclamació de Pere Sampol com a cap de llista de les tres forces i candidat a la presidència balear.

En el seu discurs, ja en un to clarament preelectoral, el vicepresident del Govern balear i cap de llista dels nacionalistes progressistes balears el 2003, Pere Sampol, marcà les línies de desmarcament de la seva formació respecte als altres partits del Pacte de Progrés. Elevà la intensitat i to de les aspiracions reivindicatives per aconseguir més autogovern per a Balears i, més explícitament, es mostrà dolgut perquè el Pacte de Progrés no s'esforçà més per fer realitat allò que és un acord signat: la consecució "d'un model propi audivisual", cosa que implica, com a objectiu fonamental, crear una televisió autonòmica.

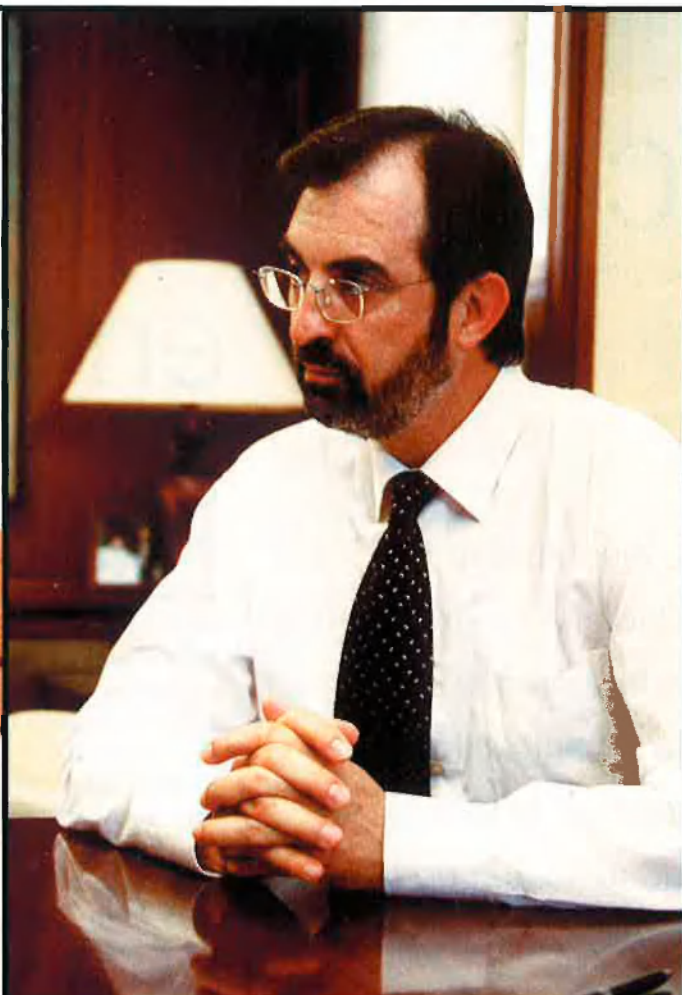
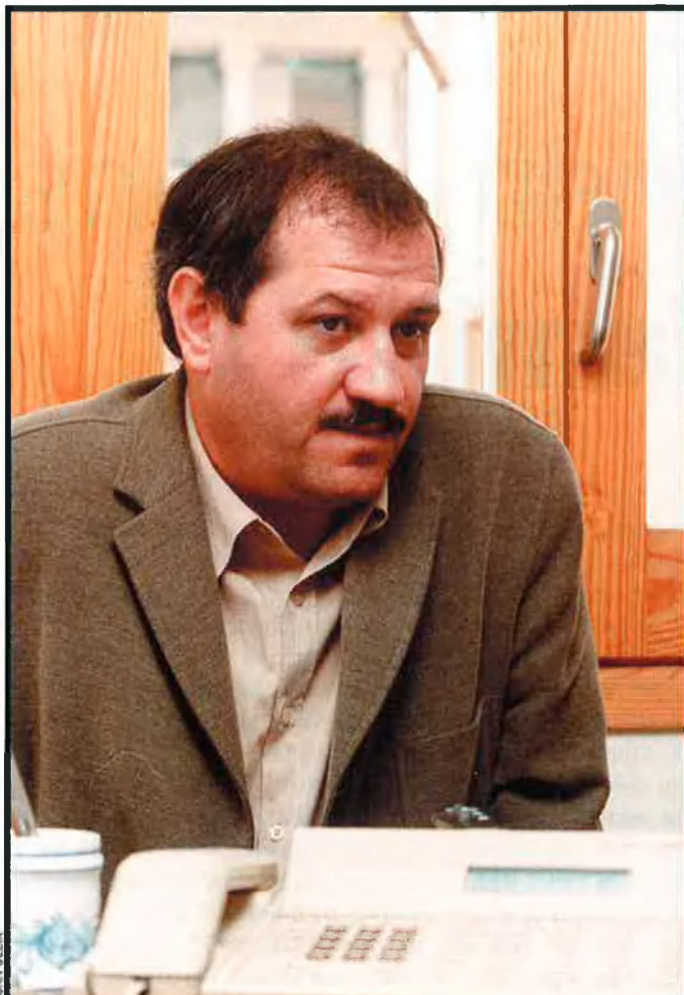
L'estratègia. Tant la conferència com l'aclamació de Pere Sampol com a cap de llista pel 2003, i l'inici d'un clar desmarcament per incidir de forma prioritària en el nacionalisme, no eren producte de cap improvisació.

Des de fa molts mesos el PSM treballava en un document intern d'estratègia electoral. Després de les eleccions del 1999, el PSM, dirigit per Mateu Morro,

va concloure que corria el risc de quedar engrunat entre l'emergent nacionalisme centrista d'UM i l'autoctonisme d'un PSOE que, amb Francesc Antich, anava adquirint una imatge de "ser més PSIB que no PSOE" (per utilitzar paraules del mateix Antich).

Tot i fer part del Pacte de Progrés, doncs, necessitava reflexionar la manera de marcar perfil propi. L'actuació institucional, clarament liderada per Pere Sampol, vicepresident i conseller d'Economia, Comerç i Indústria, ha anat dirigida a obrir la reivindicació nacional del PSM en sentit transversal. Aquest partit, tradicionalment percebut com a *especialista* en qüestions lingüístiques, culturals i d'ensenyament, expressament volgué aquesta Conselleria per obrir-se cap a un segment de l'electorat com a objectiu electoral: el petit i mitjà empresari. En aquest terreny, Sampol ha aconseguit llaurar-se una molt bona imatge entre aquest col·lectiu gràcies al suport decidit que els ha prestat durant aquests anys. Complementant aquesta actuació, el secretari general del partit i conseller d'Agricultura, Mateu Morro, ha dirigit la seva actuació a donar solidesa a les estructures agràries existents a Balears, i en particular a la pagesia (que ocupa unes 7.000 persones). Tot això, és clar, sense descuidar els camps *tradicionals* del PSM, com és l'ensenyament (amb el conseller Damià Pons), cultura (direcció general ocupada per Pere Muñoz), i normalització lingüística (direcció general a càrrec de Joan Melià).

Aquesta tàctica d'actuació institucional ha pretès tant donar resposta als camps educatius, culturals i lingüístics, que han

Mateu Morro (esquerra) i Pere Sampol (dreta) són els dos pilars bàsics del PSM. Com a secretari general, Morro ha preparat el partit per a una reorientació estratègica, a més d'ocupar-se del camp balear. El vicepresident i conseller d'Economia Sampol ha obert el PSM als empresaris.

El PSM pretén reforçar el seu missatge nacionalista com a element diferenciador per als pròxims comicis

estat la tradicional ocupació i preocupació del PSM, com obrir-se als camps econòmics. Però una tàctica políticoinstitucional s'ha d'emmarcar dins d'una estratègia de partit clara. Aquesta és la que lentament ha anat prenent cos i que va acabar confirmant la conferència.

Des de poc després de les eleccions, sota la direcció de Mateu Morro, secretari general, el PSM ha anat preparant el partit per a aquesta reorientació estratègica. El novembre del 2000 celebrà el congrés que va donar llum verd a la re-

flexió i l'anàlisi (tant de la direcció executiva com del consell polític i, eventualment, conferències o assemblees) que hauria de desembocar en l'estratègia electoral cap al 2003, sobre la qual ja es treballava. Els següents mesos foren de treball discret, que no va transcendir. Cap a la tardor de l'any passat el document que recollia les línies mestres d'actuació s'havia enllestit.

Tres són els eixos que marca l'activitat del PSM a partir d'aquell moment. Un, de caràcter orgànic: consolidar la relació

amb els germans menorquins i pitiusos (que són sobirans). Dos, institucional: no ser protagonista de cap crisi en el si del Pacte, sinó apostar clarament per arribar amb tranquil·litat a la fi de la legislatura, i intensificar la tasca duita a terme (en el sentit ja explicat anteriorment) per les conselleries que gestionen. Tres, llançar Pere Sampol com a candidat a la presidència de Balears a partir d'una decidida aposta pel nacionalisme i el sobiranisme balear.

Així, doncs, la conferència del dissabte 23 de febrer de 2002 va ser el tret de sortida de la llarga precampanya electoral del PSM-PSM-ENE, darrere de la candidatura de Pere Sampol, i amb un missatge nacionalista reforçat com a element diferenciador.

Miquel Payeras